

Venstre ikke agtede at stemme for det igennem Staunings Dagsorden foreslaaede Mistillidsvotum til Regeringen, fordi det ikke »mener at burde stemme for en Dagsorden, som, hvis den vedtoges, kunde medføre den høje Regerings Fald«. Partiet »agter ikke at gøre dette, fordi der ikke for Tiden er nogen anden regeringsdygtig Kombination i dette høje Ting end den, som den nuværende Regering støtter sig paa«. Partiet ønskede heller ikke at stemme for den af Brorsen foreslaaede Dagsorden, fordi denne opfattes som en Tillidserklæring til Udenrigsministeren. — Den af Stauning foreslaaede Dagsorden blev ved Navneopraab forkastet med 81 St. (Venstre, det konservative Folkeparti og Erhvervs-partiet) mod 47 (Socialdemokraterne), medens 17 Medlemmer (det radikale Venstre) svarede »Stemmer ikke«. 4 var fraværende. Brorsens Forslag til Dagsorden vedtoges derpaa med 81 St. mod 46.

2. Den 23. Marts 1922 anmeldtes i *Folketinget* (F. Sp. 5731) følgende Forespørgsel til *Indenrigsministeren* af Stauning:

»Hvorledes begrunder Indenrigsministeren sin Vægning ved at søge Midler tilvejebragt til Opretholdelse af Arbejds-løshedskassernes Virksomhed, og hvorledes begrundes Cirkulæret af 21. Marts 1922, hvorved Understøttelsen til arbejdsløse inddrages i Strid med Afgørelsen i Cirkulæret af 1. Marts 1922?«

Forespørgselen foretoges den 27.—28. Marts 1922 (F. Sp. 5980).

Efter at Indenrigsministeren havde besvaret Forespørgselen, stillede Forespørgeren følgende Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsordenen:

Idet Folketinget erkender,

a t Indenrigsministerens Nægtelse af Laan til Arbejds-løshedskasserne er i Strid med Forudsætningerne ved Vedtagelsen af Lov om Arbejdsanvisning, Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 22. Decbr. 1921 og dermed et Brud paa den Tillid, som de arbejdsløse nærede til Arbejds-løshedskassernes Vedtægter, der er godkendt af Statsmagten, og